

P. 21.60. abhängig durch, von, mit dem instr.: अग्रजेन धात्रा पदित्थं परवानसि तम् RAGH. 14, 59. mit dem gen. MBH. 15, 109. Jmd zu dienen bereit, mit dem loc. 1, 7549. 13, 1430. 2733. R. 3, 21, 17. 5, 64, 16. अर्धम्^o in der Gewalt des Unrechts stehend, ganz dem Unrecht ergeben 45, 17.

परवश (पर + वश) adj. vom Willen eines Andern abhängig, in der Gewalt eines Andern stehend H. 356. HALĀJ. 2, 186. कर्मन् M. 4, 159. 160. जगति HIT. I, 196. निद्रा^o schlafsuchtig PAÑĀT. 30, 6 (26, 13 ed. orn.). खेद^o PAÑĀT. ed. orn. 51, 19.

परवश्य (पर + वश्य) adj. dass.; davon nom. abstr. °ता f. R. 5, 26, 18. परवाच्य (पर + वा^o) adj. dem Tadel eines Andern unterliegend, dem Gerede eines Andern ausgesetzt; davon nom. abstr. °ता f. MBH. 6, 4476.

परवापि m. 1) Richter. — 2) Jahr H. an. 4, 84. MED. p. 103. — 3) N. des von Kārttikeya gerittenen Pfauens ÇABDAM. im ÇKDR.

परवाद (पर + वाद्) m. 1) das Gerede der Andern, Gerücht, üble Nachrede Spr. 1438. PAÑĀT. ed. orn. 32, 24. Wohl nur fehlerhaft für परिवाद. — 2) Einwendung. Einwurf, Controvers SĀMUKJAK. 72.

परवादिन् (von परवाद) m. Kampfredner: बौद्धाः — दुर्वायाः परवादिभिः ÇATR. 14, 281.

परविप्रतिषेध s. u. विप्रतिषेध.
परवीरकृन् (पर - वीर + कृन्) adj. feindliche Helden tödend. Bein. tapferer Krieger INDR. 5, 59. N. 7, 7. 20, 32. 26, 38. MBH. 4, 639. MĀRK. P. 19, 26.

परव्रत (पर + व्रत) m. Bein. Dhṛtarāṣṭra's ÇABDAM. im ÇKDR.
परश n. eine Art Edelstein BRAHMAVAI-P., ÇRIKĪRṢṆĀGĀNMAKĪRĀṆḌA 4 nach ÇKDR.

परशव adj. von 1. परशु SĀMĪKṢIPTAS. im ÇKDR.
परशव्य von परशु P. 4, 3. 168. — Vgl. पारशव्य.
1. परशु UNĀDIN. 1, 34. m. 1) Beil, Axt des Holarbeiters, Streitaxt AK. 2, 8, 38. 60. TRIG. 2, 8, 55. H. 786. HALĀJ. 2, 349. RV. 4, 127, 3. 7, 104, 21. परशुर्विध्वन्वना वृक्षतो अग्निं विद्धिरोपन् 10, 28, 8. शिक्षीते नूनं परशुं स्वायसम् 33, 9. AV. 3, 19, 4. 7, 28, 1. 14, 9, 1. KĪTH. 12, 10. ÇAT. Br. 3, 6, 4, 10. ÇĀṆKH. Br. 10, 1. AIT. Br. 2. 35. KAUC. 26. KĀND. UP. 6, 16, 1. SĀV. 4, 18. MBH. 1, 4172. 5, 4161. R. 1, 74, 18. 2, 21, 33. 103, 3. RAGH. 11, 78. VARĀH. BṚH. S. 42(43), 19. 67, 46. BṚH. 26 (23), 1. °वकणा ÇAT. Br. 5, 3, 2, 5. 6, 6, 2, 5. °पर्णा und °पलाश Bez. eines Pflanzenblattes KAUC. 30. 47. Nach NAJGH. 2, 20 ist परशु = वज्र Donnerkeil; dazu vielleicht: उज्जायतां परशुर्व्योतिषा सह RV. 10, 43, 9. Vgl. πέλαγος, पर्शु, पारशव. — 2) m. N. pr. eines Fürsten MBH. 1, 228. — Vgl. पारशव्य.

2. परशु s. पर्शु.
परशुचि (पर + शु^o) m. N. pr. eines Sohnes des Manu Auttama MĀRK. P. 73, 10.

परशुधर (प^o + धर) m. der Axtträger, Bein. Gaṇeṣa's H. 207, Sch. HALĀJ. 1, 18.

परशुमैत्र (von परशु) adj. mit einer Axt versehen RV. 8, 62, 17.
परशुराम (प^o + राम) m. 1) Rāma mit der Axt, Bein. Rāma's, des Sohnes des Āmadagni, H. 848, Sch. VP. 401. PRAB. 3, 5. °रामक ÇABDAM. im ÇKDR. — 2) N. pr. eines neueren Fürsten, auf dessen Befehl der परशुरामप्रकाश verfasst wurde, Verz. d. B. H. No. 1025; vgl.

No. 1283. 1403.
परशुवन (प^o + वन) n. ein Wald von Aexten, ein Wald, in dem die Blätter der Bäume Aexte sind, N. einer Hölle MBH. 12, 12075.

परशुवारिंश (परशु + चत्वारिंशन्) adj. mehr als vierzig ÇAT. Br. 10, 2, 6, 8.
परशुध m. = परशु Beil, Axt AK. 2, 8, 2, 60. H. 786. HALĀJ. 2, 349. MBH. 1, 8267. 4, 1972. R. 6, 27, 25. 78, 18. SUÇA. 4, 131, 10. RAGH. 6, 42. VARĀH. BṚH. S. 69, 34 (परस्वध). MĀRK. P. 86, 10. 88, 30 (Dev. ed. Pol. an beiden Stellen °स्वध). Am Ende eines adj. comp. f. स्त्री MBH. 3, 648. R. 5, 24, 32. परशुधापुध der mit einer Axt kämpft H. 770. — Vgl. पारशुध, पारशुधिक.

परशुधिन् (von परशुध) adj. mit einer Axt versehen MBH. 3, 6099. 7, 9455. HARIV. 12143.

परशुस् adv. übermorgen AK. 3, 5, 22. H. ç. 201. MBH. 4, 2254. HARIV. 13520. BRĪG. P. 3, 21, 26. PAÑĀT. ed. orn. 41, 10. Ungenaue Schreibung für परःशुस्.

परःशतं (परस् + शत) adj. f. स्त्री mehr als hundert AK. 3, 2, 18. H. 1425. ÇAT. Br. 5, 4, 2, 1. KĪTH. 36, 6. MBH. 6, 4267. 8, 3993. 15, 671. R. GOAN. 2, 72, 25. ÇIC. 12. 50. NAISH. 1, 9. KIR. 13, 26. MAHAVIRĀJ. 97, 4. आख्यान mehr als 100 Verse enthaltend TBR. 1, 7, 40, 6. subst.: परःशतिः शराणां तु निशितिर्मर्मभेदिभिः HARIV. 15126. Vgl. u. परःशक्वशातगाथ.

परःशुस् (परस् + शुस्) adv. übermorgen AK. 3, 5, 22, v. l. — Vgl. प-रशुस्.

परःषष्टि (परस् + षष्टि) adj. mehr als sechzig: वर्षाः ÇAT. Br. 10, 2, 6, 8.
परःसु VS. PRĀT. 2, 27. 1) adv. a) darüber hinaus, weiter (Gegens. अर्वाक्): मूर्खा इन्द्रः परशु नु मर्कितमस्तु वञ्चिषो RV. 4, 8, 5. षष्ठा परः सहस्रा 8, 2, 41. ये त्रिंशति त्रयः परः 28, 1. weiterhin, jenseits: इदं त एकं पर ऊं त एकं तृतीयैर्न ज्योतिषा सं विशस्व 10, 56, 1. 129, 1. तस्मादिमे प्राणाः परः संतुष्ठाः ÇAT. Br. 3, 5, 2, 13. 17. weit weg, weg, entfernt: परः सो अस्तु तन्वाइ तनां च RV. 7, 104, 11. 8, 27, 18. 5, 30, 5. VS. 22, 5. पे नार्वाङ् परशरति RV. 10, 71, 9. 2, 13, 10. इन्देसाथ न परो गमाथ AV. 3, 8, 4. 5, 7, 7. 8, 2, 12. परः कम्बूको अयं मृडि दूरम् 14, 1, 29. — b) in Zukunft, nachher: ग्रामासु पूर्यु परो अग्रमुष्यम् RV. 2, 33, 6. अर्वाक्यणत्ते परः संयादयति ÇAT. Br. 3, 3, 2, 4. मा मेतः परो नाम धाः 6, 1, 2, 17. — 2) praep. a) mit dem acc.: jenseits, hinaus über, mehr als: सप्तशोन्परः RV. 10, 82, 2. न मर्त्यस्तव क्रतुं परः 1, 19, 2. 80, 15. घृणा तपस्तमति सूर्य परः 9, 107, 20. — b) mit dem instr. a) hinaus über, hinwärts von; höher —, mehr als: परो दिवा RV. 8, 6, 30. 10, 82, 5. 125, 8. अथश्च यः परः ह्रुवा 17, 18. काव्यैः परः 5, 3, 5. परो हि मर्त्यैरसि समो देवैः 6, 48, 19. परो मात्रया 7, 99, 1. परो मनीषया 5, 17, 2. 8, 61, 8. कस्य स्वित्पुत्र इह वक्तोनि परो वंदात्यवेरेषा पित्रा 6, 9, 2. परो अय्येन पश्यन् 3, 9, 68, 5. Wie das einfache परम् wird auch die Verbindung पर एना gebraucht: परो दिवा पर एना पृथिव्या 10, 125, 8. 82, 5. 1, 164, 17. 18, 43. अथ इदं परो अय्येदस्ति 10, 27, 21. 31, 8. — ß) ohne: औदनं पद्यमानं परो गिरा RV. 8, 38, 14. परो मायाभिर्कृत आस नाम ते 5, 44, 2. — c) mit dem ablat. a) hinaus über, jenseits von: परो दिवः AV. 9, 4, 21. रजस एना परः 5, 11, 5. अर्वाक्त्वा परेभ्यो ऽविदं परो ऽवरेभ्यः VS. 5, 42. परो मूर्खता ऽतीति 3, 61. अत्येव वयमिदमस्मत्परो नयाम ÇAT. Br. 1, 2, 2, 4. — ß) ohne, mit Ausschluss von: यद्यज्ञाया पचेति त्वत्परः परः AV. 12, 3, 39. अनुनामि-